

POSTANOWIENIE

24 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 24 czerwca 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku B. B.
z udziałem W. P.
o podział majątku wspólnego,
na skutek skargi kasacyjnej W. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Białymstoku
z 18 października 2023 r., II Ca 1438/22,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

W. P. – uczestnik postępowania z wniosku B. B. o podział majątku wspólnego wywiódł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Białymstoku z 18 października 2023 r.

Skarżący zaskarżył powyższe postanowienie w części, obejmując zakresem zaskarżenia: pkt 1.1; pkt 1.2 – co do utrzymania obowiązku dopłat ze strony uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie; pkt 1.3 – co do zasądzenia od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie tytułem rozliczenia roszczeń procesowych kwoty 126 065,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie; pkt 1.4 – co do zasądzenia od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie tytułem rozliczenia pożytków z punktu III postanowienia Sądu I instancji kwoty 172 277,30 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie; pkt II – co do oddalenia apelacji

uczestnika postępowania w pozostałym zakresie oraz pkt III – co do nieobciążenia wnioskodawczyni kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego ustanowionego przez uczestnika postępowania według norm przepisanych.

W dalszej części skargi uczestnik postępowania zawarł wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlega odrzuceniu.

Do wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należą oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie oraz wnioski o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (art. 398⁴ § 1 k.p.c.). Nie zawarcie lub niepoprawne zawarcie w skardze tych elementów różni od innych wad i braków pisma procesowego szczególna konsekwencja. W myśl art. 398⁶ § 2 k.p.c. pismo niezawierające któregoś z wymienionych elementów podlega odrzuceniu *a limine* tj. bez wzywania do uzupełnienia braków.

Biorąc pod uwagę brak możliwości pogodzenia wskazanego zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną z zakresem uchylenia kwestionowanego judykatu, którego domaga się skarżący, niemożliwe byłoby działanie Sądu Najwyższego w myśl obydwu wniosków jednocześnie. Sąd Najwyższy zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. nie może bowiem uchylić lub zmienić rozstrzygnięcia w szerszym zakresie niż wynika to z oznaczonego przez skarżącego zakresu zaskarżenia (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 czerwca 2022 r., I CSK 2657/22; z 20 kwietnia 2022 r., I CSK 2268/22; z 30 listopada 2021 r., I CSK 220/21; z 24 czerwca 2021 r., V CSKP 144/21; z 19 marca 2021 r., II [CSK 406/20).

O ile w przypadkach całkowicie jednoznacznych dopuszczalne jest domyślne uzupełnienie wniosku o uchylenie zaskarżonego orzeczenia wskazanym wcześniej zakresem zaskarżenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2016 r., I PZ 5/16), o tyle niemożliwe jest nadanie dalszego biegu skardze

kasacyjnej, w której wyraźnie wskazano zakres zaskarżenia w dwóch różnych miejscach w odmienny sposób.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną, o kosztach postępowania kasacyjnego nie orzekał zaś z uwagi na brak wniosku obejmującego wydanie postanowienia o odrzuceniu skargi.

[SOP]

(r.g.)